

TYGODNIK SALWATORSKI

27.01.2019 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 4 (1257) ● Rok 26

W MOCY BOŻEGO DUCHA

Kolędujemy!

W numerze:

• *Kolęda 2019* •

- *Potrzeba nam „budowniczych pokoju” i braterstwa - Słowa Metropolity* •
- *Parafialne kolędowanie* • *ŚDM Panama 2019* • *Więści z Watykanu* •
- *Heroiczność kard. Wyszyńskiego* •

Kraków w PANAMIE 2019

Światowe Dni Młodzieży w Panamie trwają już od ponad tygodnia. Najpierw na poziomie diecezjalnym, kiedy to młodzież z Archidiecezji Krakowskiej gościła w panamskiej diecezji Chitré, w mieście Monagrillo. Tam właśnie do młodych pielgrzymów z Polski, wśród których znalazł się m.in. nasz wikary, ks. Jacek Bernacik, dołączył metropolita krakowski, ks. Arcybiskup Marek Jędraszewski. W tym czasie oprowadzał msze święte dla mieszkańców i polskiej młodzieży i wygłosił kilka nauk rekolekcyjnych.

Msza święta w ostatnim dniu w Monagrillo odprawiona została po łacinie, aby wszyscy modlący się mogli w pełni w niej uczestniczyć. Metropolita powiedział do młodych: – Moi drodzy, za kilka dni spotkamy się z Ojcem Świętym Franciszkiem. Spotkamy się w czasie, który jest naznaczony postacią ludzi, którzy żyją tak, jakby Boga nie było. My chcemy spotkać się w Panamie, aby pokazać światu, że on jedyny jest Alfą i Omegą naszego życia.

Niewątpliwie wydarzeniem, które na długo zagości w pamięci Panamczyków, był ślub Martyny i Jakuba Włochów – młodej pary Polaków, którzy poznali się w trakcie poprzednich ŚDM, w 2016 roku w Krakowie. Wracając z Mszy Świętej na Brzegach przemokli do suchej nitki. – To właśnie wtedy zaiskrzyło – mówi Jakub. Po zakończeniu ŚDM 2016 spotkali się kilka razy i bardzo szybko zostali parą. Sam pomysł zawarcia związku małżeńskiego w Panamie zrodził się wiosną 2018 roku. Wielu nie wierzyło, że to się uda, nawet sami nowożeńcy do samego końca nie byli pewni czy uda się zrealizować ich marzenie.

– Jeszcze wczoraj nie wiedziałam czy to na pewno się uda – opowiada Martyna. – Kraków nas zetknął ze sobą, a Panama połączyła na zawsze – mówi Jakub. – Emocje wciąż są olbrzymie. Bardzo się cieszymy, że mogliśmy dzielić je ze wszystkimi młodymi, ale też z miejscowymi – dodaje Martyna.

Także Panamczycy byli niezwykle poruszeni uroczystością. Licznie przybyli na poranną Eucharystię, a potem na zorganizowane w przykościelnej salce wesele. Zabawę rozpoczęło dzielenie się chlebem pary młodej z gośćmi. Następnie wspólnie odtąńczony został tradycyjny polonez. Był przygotowany specjalnie dla Martyny i Jakuba tort oraz tańce lednicie.

Parze Młodej pozostaje życzyć miłości i deszczu Bożych łask, tak obfitego, jak ten, który połączył ich podczas ŚDM w Krakowie!

Karolina Zajac - Archidiecezja Krakowska

Fot. Łukasz Muzyka Ks. Łukasz Michalczewski

Ks. Marcin Filar Jan Baran - Archidiecezja Krakowska

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

ks. Andrzej Wasilewski-Kruk, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska,
Dorota Jasińska, Felicja Niedzielska
Barbara i Andrzej Skrzyński, Janina Wiercioch

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
administruje Roman Topór-Mądry
współpraca: Michał Topór-Mądry

*Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.
Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.
Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Andrzej[k,p]	nieczynny
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Jacek[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Marcin[k,p]	nieczynny
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Andrzej, ks. Jacek, ks. Marcin	nieczynny

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;

od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty i Judyty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 18.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Pomimo, że w minionym tygodniu zakończył się już okres Narodzenia Pańskiego w naszej parafii nadal trwa czas spotkań opłatkowych, czas pojednania, przebaczenia, przyjaźni i miłości. Ta wielowiekowa tradycja Kościoła, łamania się opłatkiem, nawiązująca do Chleba Eucharystycznego - Ciała Chrystusa, już w początkach chrześcijaństwa była symbolem komunii duchowej członków wspólnoty. Wierni w pierwszych wiekach po Chrystusie przynosili do świątyni chleby i przed mszą kładli je na ołtarzu. Część z przyniesionych chlebów kapłan przemieniał w Ciało Pańskie, a pozostałą część błogosławił po mszy. Spożywali go ci, którzy nie przystąpili do komunii, zanoszono je do domów tym, którzy nie mogli przyjść do świątyni. Z czasem na wigilijną mszę przynoszono chleb, który błogosławiono i którym się dzielono. Zabierano go też do domów dla chorych, czy tych, którzy z różnych powodów nie byli w kościele, przesyłano krewnym i znajomym. O tym, jedynym w swoim rodzaju, zwyczaju naszego Kościoła nawiązującym do chleba eucharystycznego, opowiada na łamach tygodnika redaktor Barbara Skrzyńska. Umieszczamy również foto relację ze spotkań opłatkowych, które miały miejsce w naszej wspólnocie parafialnej.

Omawiając najważniejsze wydarzenia, które miały miejsce w Kościele w minionym tygodniu, nie sposób też pominąć milczeniem kończących się dzisiaj 34. Światowych Dni Młodzieży Panama 2019 odbywających w stolicy Panamy oraz ogłoszonej w sobotę 19 stycznia przez Gabriela Bartoszewskiego OFM Cap, wicepostulatora w procesie beatyfikacyjnym kard. Wyszyńskiego, informacji o tym, że 29 listopada ub. r. konsylium lekarskie watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych zatwierdziło cud uzdrowienia młodej dziewczyny za przyczyną kard. Stefana Wyszyńskiego. Ten długo oczekiwany fakt uruchomi ostatnie procedury umożliwiające beatyfikację Sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego.

W nadchodzącym tygodniu Kościół zwraca swoją uwagę ku **Towarzystwu Świętego Franciszka Salezego** - biskupa i doktora Kościoła. 31 stycznia obchodząc będziemy wspomnienie założyciela tej wspólnoty **Jana Bosko**, który był twórcą Rodziny Salezjańskiej, która do Polski przybyła 10 lat po śmierci założyciela, a salezjanki 24 lata później. W marcu 1887 r. śluby na ręce św. Jana Bosko złożył błogosławiony ks. **Bronisław Markiewicz**, którego wspomnienie obchodzimy 30 stycznia. W 1897 r. założył on dwa nowe zgromadzenia zakonne pod opieką św. Michała Archaniola. 15 stycznia papież Franciszek zgodził się na ogłoszenie dekretu o heroicznosci cnót współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Michalitek **Anna Kaworek**.

Na kartach Tygodnika umieszczamy relacje z Watykanu dotyczące beatyfikacji siostry Anny Kaworek oraz ogłoszonego 17 stycznia 2019 Listu Apostolskiego „**motu proprio**” w którym papież Franciszek przekazał wszystkie kompetencje Papieskiej Komisji Ecclesia Dei Kongregacji Nauki i Wiary.

Papieska Komisja „Ecclesia Dei” została powołana przez Jana Pawła II. W 2007 r. Benedykt XVI rozciągnął kompetencje Komisji na zgromadzenia zakonne przywiązane do nadzwyczajnej formy rytu rzymskiego i żyjące według dawnych tradycji życia konsekrowanego. Za jej pośrednictwem z Watykanem kontaktowało się m. in. Bractwo św. Piusa X, które powstało w łonie Kościoła rzymskokatolickiego z inicjatywy Marcela Lefebvre'a. Uzasadniając swą decyzję papież zauważa, że zmieniły się warunki, w których ustanowił ją św. Jan Paweł II. Ponadto ustabilizowały się zarówno życie, jak i liczba zgromadzeń zakonnych, które sprawują liturgię w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego. Franciszek pragnie także, aby we wspólnocie kościelnej wzrastała świadomość, że zadania i kwestie, którymi zajmowała się Komisja mają charakter głównie doktrynalny.

Zapraszam do lektury Tygodnika

Redaktor prowadząca Dorota Jasińska

SŁOWO ŻYCIA – III NIEDZIELA ZWYKŁA

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 1, 1-4; 4, 14-21)

Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekaza-
li ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszyst-
ko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abys się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, któ-
rych ci udzielono.

W owym czasie:

Powrócił Jezus mocą Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synago-
gach, wysławiany przez wszystkich.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i po-
wstał, aby czytać.

Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane: «Duch Pański spo-
czywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więziom głosił wolność, a
niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana».

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione.

Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście».

*Musimy przyjąć wolność Chrystusa, żyć nią i przekazywać ją innym. Jako członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, uczestniczymy w wyzwalającej, zbawczej misji Jezusa. Ale jesteśmy uwięzieni w grzechu. Potrzebujemy Chrystusa, aby nas uwolnił. Często jesteśmy zaślepieni naszymi złymi nawykami, uzależnieniami i potrzebą bezpieczeństwa finansowe-
go. Kiedy otrzymujemy prawdziwe wyzwolenie od Chrystusa, musimy dzielić się nim z tymi, których spotykamy w naszym codziennym życiu, rodzinach, dzielnicach, parafiach i miejscach pracy.*

*Trzeba też, abyśmy studiowali Biblię i byli napełnieni Duchem Świętym: aby uwolnił nas i innych z niewoli grzechu po-
przez nasze przejryste życie chrześcijańskie; musimy czytać i studiować Biblię i praktykować jej nauczanie w naszym ży-
ciu, modląc się codziennie o umacniające namaszczenie Duchem Świętym i Jego przewodnictwo w naszym codziennym ży-
ciu, szczerze współpracując z Jego łaską.*

ks. Andrzej

Potrzeba nam „budowniczych pokoju” i braterstwa

Potrzeba nam „budowniczych pokoju” i braterstwa

Umiłowani!

Śmierć brata naszego Pawła, którego dziś chrześcijańskim pogrzebem żegnamy, wstrząsnęła wspólnotą naszego narodu. Zda się ku naszemu miastu, ku ojczyźnie, nadbiegło dramatyczne pytanie Boga z Księgi Rodzaju, skierowane ku Kainowi, zabójcy brata swego, Abła: Cóżże uczynił? Krew brata twego głośna woła ku Mnie z ziemi.

Dla wielu to, co się wydarzyło w niedzielny wieczór na Węglowym Targu, zostało odebrane, jako potężny, gwałtowny, niemiłkający dzwon na trwogę. Wezwanie do rachunku sumienia. Do koniecznej przemiany stylu naszego życia politycznego, wspólnotowego, społecznego, medialnego. Do definitywnego wyrugowania z polskiej polityki, więcej, z przestrzeni życia społecznego języka pogardy, poniżania, deprecjonowania, obdzierania ze czci i godności naszych braci, bliskich, czasem niedawnych przyjaciół. Wypływa ten język z serc, w których wygasł płomień miłości do ojczyzny, do polskiej wspólnoty. Wyrasta z niekontrolowanej miarą sumienia pychy, która jest nieodrodnym dzieckiem pogardy. Tak być nie może! Dosyć! Basta! Stop!

W niedzielę 13 stycznia podczas Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, największej imprezy charytatywnej świata, na scenie, na oczach tysięcy widzów został zamordowany ciosami nożem Prezydent Gdańska Paweł Adamowicz.

Uroczystościom pogrzebowym w Gdańskiej Bazylice Mariackiej przewodniczył abp. Stanisław Gądec-ki Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, z uczestnikami uroczystości łączył się w modlitwie papież Franciszek, a specjalny list do rodziny przesłał z Panamy Prymas Polski abp Wojciech Polak.

Homilie wygłosił Metropolita Gdański abp Sławoj Leszek Głódź. Obszerny jej fragment zamieszczamy poniżej:

To pycha buduje mury osobności. Wzywa do ich obrony. Niezdolna do autorefleksji, do dostrzeżenia w swych sercach braku miłości, imperatywu pokoju, szacunku dla racji i poglądów innych, podważania tego, co jest rezultatem demokratycznych zasad. Trzeba nam braterstwa serc, dłoni otwartych, a nie zaciśniętych pięści.

Dźwięk tego dzwonu wzywa nas do odbudowy polskiej wspólnoty wedle miary miłości, zaufania, szacunku. Do definitywnego zakończenia recydywy swoistej walki klas. W nowym przebraniu i propagandowym instrumentarium. Pamiętanej dobrze przez starsze pokolenie. Przynosiła opłakane owoce społecznych krzywd, konfliktów, destabilizację polskiej wspólnoty. To dotyczy także wypłukiwania z przestrzeni publicznej roli Kościoła, jego zadań i posłannictwa.

Tak, drodzy bracia i siostry, trzeba nam powrotu do hierarchii trwałych, sprawdzonych wartości, budowanych na fundamencie Rodziny, szkoły, kościoła. Powrotu niezbędnego, koniecznego niczym koło ratunkowe wrzucone na wzburzoną głębinę polskiej wspólnoty. Tych wartości, dzięki którym Polska trwa. Z których wyrosła przed stu laty jej utraczona niepodległość. Odebrana przez sąsiadów w sytuacji wewnętrznej słabości i głębokich podziałów. Powrotu wartości, które w polskie pokiereszowane opresją komunistycznej ideologii życie, wniosła Solidarność. A „Solidarność – to znaczy jeden i drugi (...) A więc nigdy: jeden przeciw drugiemu. Jedni – przeciw drugim”. Tak mówił, tu, w Gdańsku, na Zaspie, św. Jan Paweł II. Wielu zapomniało o tym doszczętnie. A to zadanie niespełnione, jesteśmy za to odpowiedzialni. Trzeba je podjąć.

Ojciec Święty Franciszek w tegorocznym Orędziu na Światowy Dzień Pokoju, przypomina, że „przekazanie pokoju znajduje się w centrum misji uczniów Chrystusa”, a „polityka, jeśli jest realizowana z podstawowym poszanowaniem dla życia, wolności i godności ludzi, może naprawdę stać się wzniosłą formą miłości”. Tej formy miłości potrzebuje Polska – jak „łania pragnie wody ze strumieni”.

Nasza ojczyzna potrzebuje takiego kształtu polityki polskiej. Takiego – motywowanego miłością, szacunkiem – kształtu polskiej wspólnoty narodowej. Mówię o tym, wobec was, bracia i siostry, którzy jesteście dziećmi Narodu i Kościoła. Wobec nas wszystkich, którzy mamy obowiązek współtworzyć Polskę zgodną, sprawiedliwą, miłującą, solidarną.

Dzisiaj – odwołuję się jeszcze raz do słów Ojca Świętego Franciszka – bardziej niż kiedykolwiek, nasze społeczeństwa – pośród nich i nasze, polskie – potrzebują „budowniczych pokoju”, którzy mogliby być autentycznymi posłańcami i świadkami Boga Ojca, który chce dobra i szczęścia rodziny ludz-

kiej”. Dziś winniśmy wrócić to słów ważnych: proszę, dziękuję, przepraszam. Słów, o których mówił Ojciec Święty.

Umiłowani!

Pora już kończyć. Zbliża się czas, kiedy pośród nas w sakramencie ołtarza stanie Chrystus. Poprzez chrzest święty włączył się w Jego śmierć i Jego zmartwychwstanie ten, którego dziś odprowadzamy na drogę wieczności, śp. Paweł Adamowicz.

Zbliża a się także czas wzajemnego przekazania sobie znaku pokoju. Przekażmy go w duchowy sposób, bo nie wszyscy będą w stanie to uczynić bezpośrednio, najbliższej rodzinie śp. Pawła Adamowicza: Małżonce, Córkom, Rodzicom, Bratu. Niech odczują naszą bliskość, empatię, wspólnotę, braterstwo naszych serc. Przekażmy także znak pokoju lekarzom. Zrobili, co mogli. Walczyli wiele godzin o życie śp. Pawła. Bóg rozrządził inaczej. Należy im się wielkie uznanie. Wdzięczność i podziw, także za zachętę do modlitwy. A była to 2.30 w poniedziałek nad ranem.

„Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł” – w Ewangelii dzisiejszego dnia rozległ się pełen bólu i zawodu głos Marty, siostry Łazarza. Panie, gdybyś tu był...

A przecież jest coś większego niż śmierć, niż nagle rozstanie media vita – w pośrodku życia. Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat”. Wiara ewangelicznej Marty jest wiarą milionów chrześcijan, Polaków. Trzeba z nią iść w życie i z niej czerpać. Ta wiara była także wiarą śp. Pawła Adamowicza, prezydenta Miasta Gdańska, którego dziś żegnamy naszą ufną modlitwą. Niech go ogarnie światłość Bożej miłości. Światłość nieba i niech w niej trwa.

Dziś moją duszę w ręce Twe powierzam.

Mój Stworzycielu i Najlepszy Ojciec.

Do domu wracam jak strudzony Pielgrzym

A Ty z miłością przyjmij mnie z powrotem.

Tułaczka moja już dobiegła kresu,

dla moich oczu słońce ziemi zgasło.

W Tobie, mój Panie, znajdę pokój wieczny,

Ty będziesz dla mnie nie gasnącym światłem.

Amen!

Zamieszczając ten tekst, chcielibyśmy, aby Ta Śmierć i słowa Arcybiskupa były zachętą do głębokiej refleksji nad nami samymi i Polską oraz aby zapoczątkowały głębokie zmiany w naszym życiu prywatnym, społecznym i politycznym.

Andrzej Skrzyński

Cały tekst dostępny jest na stronie:

<https://episkopat.pl/abp-glodz-dziekuje-za-swiadectwo-wspolnoty-wlodarza-miasta-kosciolem-katolickim>

Zadania komisji Ecclesia Dei przejmuje Kongregacja Nauki Wiary

Ojciec Święty zlikwidował Papieską Komisję Ecclesia Dei, która zajmowała się dialogiem z Bractwem Kapłańskim św. Piusa X oraz wiernymi i zgromadzeniami życia konsekrowanego, sprawującymi liturgię w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego, czyli sprzed posoborowej reformy. Zadania Komisji przejmuje w całości Kongregacja Nauki Wiary.

W ogłoszonym dziś Motu Proprio Franciszek przypomina, że Komisja ta została ustanowiona przez św. Jana Pawła II w 1988 r., aby ułatwić zachowanie pełnej jedności kościelnej kapłanom, seminarzystom oraz wspólnotom zakonnym, związanym z Bractwem założonym przez abp. Marcela Lefebvrea.

W 2007 r. Benedykt XVI rozciągnął kompetencje Komisji na zgromadzenia zakonne przywiązane do nadzwyczajnej formy rytu rzymskiego i żyjące według dawnych tradycji życia konsekrowanego. Dwa lata później ten sam Papież zreorganizował tę komisję dostosowując ją do nowej sytuacji, po zdjęciu ekskomuniki z czterech biskupów konse-

krowanych bez papieskiego upoważnienia przez abp. Lefebvra. Związał ją również z Kongregacją Nauki Wiary, mając na względzie, że odtąd kwestie, którymi miała się zajmować, miały charakter przede wszystkim doktrynalny. W ubiegłym roku Kongregacja Nauki Wiary wystąpiła z wnioskiem przyjętym przez Papieża, by dialog z Bractwem św. Piusa X był prowadzony bezpośrednio przez tę dykasterię.

Uzasadniając swą decyzję o likwidacji Papieskiej Komisji Ecclesia Dei Papież zauważa, że zmieniły się warunki, w których ustanowił ją św. Jan Paweł II. Ponadto ustabilizowały się zarówno życie, jak i liczba zgromadzeń zakonnych, które sprawują liturgię w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego. Franciszek pragnie także, aby we wspólnocie kościelnej wzrastała świadomość, że zadania i kwestie, którymi zajmowała się Komisja mają charakter głównie doktrynalny.

Krzysztof Bronk - Watykan

Watykański dekret o współzałożicielce Michalitek

śca Piastowego, oddając swoje życie służbie najuboższemu. Od 1898 r. stanęła na czele tworzącego się zgromadzenia żeńskiego. Jako "służąca dzieci opuszczonych", nie dysponując prawie żadnymi środkami materialnymi – zdana wyłącznie na Opatrzność Bożą – spalała swoje życie w służbie dla najbiedniejszych. W dniu zatwierdzenia Zgromadzenia 21.08.1928 r. wybrana została pierwszą przełożoną generalną i funkcję tę pełniła aż do śmierci. Zmarła 30.12.1936 r. w opinii świętości. Proces kanonizacyjny rozpoczęto 02.12.1993 r. w Przemyślu. Od 15 marca 1997 r. spoczywa w Krypcie Domu Macierzystego Zgromadzenia Sióstr św. Michała Archanioła w Miejscu Piastowym.

Była jedną z pierwszych współpracownic bł. Bronisława Markiewicza. Mówi s. Maksymiliana Ciepała, rzecznik zgromadzenia sióstr michalitek:

“Ks. Markiewicz kierował się taką ideą, którą przekazywał swoim współpracownikom: «chciałbym zebrać miliony dzieci i za darmo je żywić i ubierać na duszy i na ciele». Anna Kaworek staje przed współczesnymi jako czytelny świadek miłosierdzia, który głosi to orędzie uczynkami; uczynkami co do duszy i co do ciała wobec sierot i ubogich tego środowiska, w którym żyła i pracowała. Czyniła to bez wielkich słów, właśnie w sposób prosty i zwyczajny, od rana do wieczora służąc najbiedniejszym. Staje także wobec nas jako wzór takiego hartu ducha, cierpliwego czekania na błogosławione owoce życiowych trudów. W tej dzisiejszej dobie, kiedy często nasze wnętrza, wnętrza człowieka zagłuszane jest przez wirtualny świat i taką obojętność na drugiego człowieka, to Matka Anna jako kobieta modlitwy i milczenia inspirowała wielu swoją pokorną i twórczą ciszą do budowania więzi z Panem Bogiem i z ludźmi, do szukania relacji z ludźmi. Była taką kobietą o klarownej tożsamości.”

Krzysztof Ołdakowski SJ – Watykan

Papież Franciszek upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych do promulgowania czterech dekretów. Jeden z nich dotyczy matki Anna Kaworek współzałożicielki Zgromadzenia Sióstr Michalitek.

Urodziła się 18 czerwca 1872 r. w Biedrzychowicach, w diecezji opolskiej. W wieku 22 lat przyjechała do Miejs-

Dekret o heroicznosci cnót kard. Wyszyńskiego wielką łaską

To wielka łaska dla Kościoła w Polsce – tak decyzję papieża o uznaniu heroicznosci cnót kard. Stefana Wyszyńskiego skomentował dla KAI o. Gabriel Bartoszewski OFMCap, wicepostulator procesu beatyfikacyjnego Prymasa Polski.

– To wielka łaska dla Kościoła w Polsce, dekret jeszcze bardziej utwierdza nas w przekonaniu, które towarzyszyło prymasowi Wyszyńskiemu jeszcze za życia – powiedział zakonnik. – Dla mnie jest to specjalna łaska, dlatego, że pracowałem z kard. Wyszyńskim prawie trzy lata. Zaangażowałem się w tok procesu Prymasa Tysiąclecia, który praktycznie organizowałem i cały czas pracowałem, zwłaszcza przy opracowaniu posittio o heroicznosci cnót. Jest on ukoronowaniem moich wieloletnich wysiłków i wzorem dla naszego Kościoła” – zaznaczył o. Bartoszewski.

Zakonnik wyjaśnił też, jaka jest istota kolejnych etapów w procesie beatyfikacyjnym Sługi Bożego. Dekret o heroicznosci cnót jest zakończeniem procesu beatyfikacyjnego – dziejów pracy nad udowodnieniem świętości Sługi Bożego i praktyki heroicznosci cnót. Prace te były zarówno na terenie diecezji, gdzie zbiera się materiały o kandydacie, jak i na poziomie Kongregacji ds. Świętych, gdy przygotowuje się tzw. posittio o heroicznosci cnót. W wypadku prymasa Wyszyńskiego posittio składa się z trzech tomów.

O. Bartoszewski przypomniał, że dokumentacja ta została przedłożona Kongregacji ds. Świętych i nad nią dyskutował zespół teologów – konsultorów pod kierunkiem

promotora wiary. Stwierdzili oni jednomyślnie heroicznosc cnót. Następnie po dłuższej przerwie, 12 grudnia, obradowała komisja kardynałów i biskupów, która jest ostatnią instancją w Kongregacji i również orzekła heroicznosc cnót kard. Wyszyńskiego. Protokół tej dyskusji i całej sprawy został przedłożony przez prefekta Kongregacji papieżowi do podpisu.

Dekret o heroicznosci cnót jest orzeczeniem Kościoła, że Sługa Boży cieszy się sławą świętości i heroicznosci cnót. To oficjalny głos Kościoła, że dana postać jest w chwale błogosławionych, że może być beatyfikowany – wyjaśnia wicepostulator procesu. W dekrete jest zawarty przebieg życia, a na końcu zawarte jest stwierdzenie, że Sługa Boży praktykował cnoty heroiczne – wiarę, nadzieję, miłość oraz cnoty moralne – roztropność, sprawiedliwość, umiarkowanie w stopniu nadzwyczajnym. Do beatyfikacji jest też konieczny drugi wymóg: cud. Niemniej, jeśli chodzi o heroicznosc, jest to zasadniczy głos” – mówi o. Bartoszewski przypominając, że od 19 grudnia br. Kardynał Wyszyński otrzymuje tytuł czcigodny Sługa Boży.

Stefan Wyszyński urodził się w 3 sierpnia 1901 r. w miejscowości Zuzela nad Bugiem. Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie i Łomży wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku, gdzie 3 sierpnia 1924 roku został wyświęcony na kapłana. Po czterech latach studiów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Prawa Kanonicznego i Nauk Społecznych uzyskał stopień doktora. Podczas II wojny światowej jako znany profesor był poszukiwany przez Niemców. Ukrywał się m.in. we Wrocławiu i w założonym przez matkę Elżbietę Czacką zakładzie dla ociemniałych w Laskach pod Warszawą. W okresie Powstania Warszawskiego ks. Wyszyński pełnił obowiązki kapelana grupy “Kampinos” AK. W 1946 r. papież Pius XII mianował ks. prof. Wyszyńskiego biskupem, ordynariuszem lubelskim. 22 października 1948 r. został mianowany arcybiskupem Gniezna i Warszawy oraz Prymasem Polski. W coraz bardziej narastającej konfrontacji z reżimem komunistycznym, Prymas Wyszyński podjął decyzję zawarcia “Porozumienia”, które zostało podpisane 14 lutego 1950 r. przez przedstawicieli Episkopatu i władz państwowych. 12 stycznia 1953 r. abp Wyszyński został kardynałem. Osiem miesięcy później, 25 września 1953 r. został aresztowany i internowany. Przebywał kolejno w Rywałdzie Królewskim koło Grudziądza, w Stoczku Warmińskim, w Prudniku koło Opola i w Komańczy w Bieszczadach. W ostatnim miejscu internowania napisał tekst odnowionych Ślubów Narodu, ogłoszonych następnie na Jasnej Górze 26 sierpnia 1956 r. jako Jasnogórskie Śluby Narodu. 26 października 1956 r. Prymas wrócił do Warszawy z internowania. W latach 1957-65 prowadził Wielką Nowennę przed Jubileuszem Tysiąclecia Chrztu Polski. Zmarł 28 maja 1981 r. w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Na pogrzeb kardynała w Warszawie 31 maja przybyły dziesiątki tysięcy ludzi.

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Prezydent Jacek Majchrowski jako pierwszy wpisał się do księgi kondolencyjnej poświęconej pamięci prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza. „Śmierć Pana Prezydenta Adamowicza to fakt, który trudno przyjąć do wiadomości i z którym trudno się pogodzić. Zapewniam, że wszyscy mieszkańcy Krakowa łączą się w bólu z rodziną Pana Prezydenta i wszystkimi, których ta śmierć dotknęła” – napisał prezydent Jacek Majchrowski. Księga kondolencyjna została wyłożona w holu, na parterze Urzędu Miasta Krakowa przy pl. Wszystkich Świętych 3-4. Do księgi wpisywali się krakowianie poruszeni tragicznymi wydarzeniami w Gdańsku. Ten wyjątkowy znak pamięci o zmarłym zostanie przesłany do Gdańska.

- W roku 150. rocznicy urodzin Stanisława Wyspiańskiego – najwybitniejszego artysty Młodej Polski, który całe swoje życie i twórczość poświęcił rodzinemu miastu – 19 stycznia, można było wziąć udział w niecodziennym spacerze po Krakowie. Trasa spaceru nawiązywała do miejsc związanych z życiem i twórczością artysty. Rozpoczął się przy hotelu Wyspiański (Dom Turysty PTTK). Następne punkty na trasie to: kościół św. Krzyża, Teatr Słowackiego, plac Matejki, kościół Mariacki, ulica Grodzka, Pawilon Wyspiańskiego, kościół Franciszkanów oraz Dom Długosza pod Wawelem. Ostatnim przystankiem był Wawel.

- 3550 złotych - za taką kwotę została zlicytowana tradycyjna szopka krakowska, którą prezydent Jacek Majchrowski przekazał na aukcję na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Autorką szopki jest Marzena Krawczyk. Konstrukcja szopki, o wymiarach 20 na 13,5 na 9,5 cm, powstała w listopadzie 2017 roku na warsztatach w Celestacie, rok później autorka ukończyła ją i przekazała na aukcję WOŚP. Wyjątkowości konstrukcji dodaje egzotyczne wykończenie. Tradycyjne detale pochodzą z podróży na Mauritius, podczas której krakowskie szopkarstwo zostało wpisane na Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.

- Z żalem i smutkiem przyjęto wiadomość o śmierci niezwykle zasłużonego krakowianina, prof. Mieczysława Tomaszewskiego. Polski muzykolog, teoretyk, estetyk muzyki, profesor i doktor honoris causa Akademii Muzycznej w Krakowie, a także Honorowy Obywatel Krakowa, zmarł w poniedziałek, 14 stycznia. Profesor Mieczysław Tomaszewski urodził się 17 listopada 1921 w Poznaniu. W 1952 roku rozpoczął pracę w Polskim Wydawnictwie Muzycznym w Krakowie, którego został redaktorem naczelnym, a następnie dyrektorem. Był wykładowcą Akademii Muzycznej w Krakowie, kierował Katedrą Edytorstwa Muzycznego oraz Zespołem Analizy i Interpretacji Muzyki, które powołał do życia. Był także kierownikiem Katedry Teorii i Interpretacji Dzieła Muzycznego. Wykładał teorię i estetykę muzyczną na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był również członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. W 2011 roku otrzymał tytuł honoris causa Akademii Muzycznej w Krakowie, a rok później został Honorowym Obywatel Miasta Krakowa.

JEST

- Jacek Leociak – literaturoznawca, historyk literatury i profesor nauk humanistycznych, jest tegorocznym laureatem Nagrody im. Kazimierza Wyki. Uroczystość wręczenia nagrody w wysokości 40 tys. zł odbyła się w Sali Obrad im. Stanisława Wyspiańskiego w Urzędzie Miasta Krakowa. Jacek Leociak jest członkiem i założycielem Centrum Badań nad Zagładą Żydów przy Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk (od 2003 r.). W 2004 r. zaczął kierować Zespołem Badań nad Literaturą Zagłady przy Instytucie Badań Literackich PAN, będąc również członkiem Pracowni Poetyki Teoretycznej i Semiotyki Kultury IBL PAN. Jest współzałożycielem i od 2005 r. członkiem redakcji

rocznika „Zagłada Żydów. Studia i Materiały”, wydawanego przez Centrum Badań nad Zagładą Żydów. W latach 2006-2014 wraz z Barbarą Engelking tworzył Galerię Zagłady w Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN w Warszawie. Jest członkiem Rady Naukowej IBL PAN, Rady Naukowej Instytutu Kultury Polskiej UW, Rady Programowej Domu Spotkań z Historią oraz Kolegium Historycznego Muzeum POLIN. Nagroda Marszałka Województwa Małopolskiego i Prezydenta Miasta Krakowa im. Kazimierza Wyki przyznawana jest za wybitne osiągnięcia w dziedzinie eseistyki oraz krytyki literackiej i artystycznej.

- Mija 86 lat od otwarcia mostu Piłsudskiego na Wiśle. 19 stycznia 1933 r. otwarto czwarty most na Wiśle w Krakowie, który został nazwany imieniem Józefa Piłsudskiego. Nowy obiekt połączył Kazimierz (ul. Krakowska) z Podgórzem (ul. Legionów Piłsudskiego). Obecnie jest to najstarszy w Krakowie kompletny most drogowy nad Wisłą, który stoi do dzisiaj. Most Powstańców Śląskich (zwany dawniej mostem Krakusa) powstał 20 lat wcześniej, ale do dzisiaj z jego pierwotnej konstrukcji pozostały jedynie filary. Prace związane z budową mostu Piłsudskiego realizowane były według projektu zespołu inżynierów pod kierunkiem prof. Andrzeja Psenickiego. Rozpoczęły się we wrześniu 1926 r. i trwały 7 lat. Do stycznia 1932 r. powstający most nazywany był Czwartym Mostem, kiedy to Rada Miejska uchwaliła dla niego patrona – Marszałka Józefa Piłsudskiego. Konstrukcja stalowa mostu została wykonana w Fabryce Maszyn L. Zieleniewskiego. Przez most przeprowadzono także torowisko tramwajowe, jednak pierwszy tramwaj przejechał po nim dopiero po wojnie. Most (podobnie jak inne mosty Krakowa) został wysadzony przez wycofujące się wojska niemieckie w styczniu 1945 r. Został on tymczasowo zastąpiony drewnianą kładką. Po odbudowie ponownie otwarto go w październiku 1948 r. Nadano mu wówczas oficjalną nazwę most Tadeusza Kościuszki. Mimo to, stosowano też jego dawną nazwę – Czwarty Most, oraz popularną po odbudowie – Drugi Most. W świadomości krakowian natomiast zawsze funkcjonował jako most Józefa Piłsudskiego i taką właśnie nazwę przywrócono mu oficjalnie w 1990 r.

BĘDZIE:

- Już 1 marca na Zabłociu, przy ulicy Dekerta, uruchomiona zostanie nowa lokalizacja Urzędu Miasta Krakowa, która będzie wyspecjalizowana w obsłudze osób niepełnosprawnych. Mieszkańcy będą tam mogli załatwić kompleksowo sprawy związane z orzekaniem o niepełnosprawności, uzyskaniem legitymacji czy karty parkingowej. Dobre skomunikowanie, dostęp do urzędników, specjalistów i orzeczników w jednym miejscu, komfort obsługi oraz oczywiście brak barier architektonicznych – to najważniejsze zalety nowego centrum obsługi osób z niepełnosprawnościami. Budynek został architektonicznie przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych, posiada również funkcjonalnie zaaranżowane i przestronne wnętrza (duża poczekalnia, sześć stanowisk, krzesła i klimatyzacja), a także nowoczesną windę, co poprawi komfort obsługi niepełnosprawnego klienta. Do dyspozycji mieszkańców będzie siedem miejsc parkingowych zlokalizowanych na parkingu podziemnym, w tym dwa miejsca przeznaczone dla osób niepełnosprawnych będących klientami UMK. W miarę potrzeb miasto rozważy wynajęcie dodatkowych miejsc postojowych. Na parterze usytuowany zostanie Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, Referat ds. Problematyki Osób z Niepełnosprawnościami oraz Referat ds. Seniorów. Pozostałe referaty będą mieściły się na wyższych kondygnacjach. Niezwykle istotny z punktu widzenia jest fakt, że w jednej lokalizacji można będzie załatwić szereg spraw – od złożenia wniosku w sprawie wydania orzeczeń o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, przez wizytę na posiedzeniu komisji orzekającej, po otrzymanie orzeczenia, legitymacji osoby niepełnosprawnej czy karty parkingowej. Skupienie wszystkich gabinetów orzeczników Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w jednym miejscu usprawni pracę Zespołu i przyspieszy załatwianie formalności.

Opr. Felicja Niedzielska

PLAN KOŁĘDY 2019

W razie ewentualnych pytań preferujemy kontakt mailowy: parafiasalwator@gmail.com

KS. MARCIN ROZMUS

TEL. 12 424 43 66

✉ parafiasalwator@gmail.com

ZMIANA TERMINÓW KOŁĘDY

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Prusa 1, 2, 3, 4

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Prusa 5, 6A, 6B, 8, 9, 10, 11, 12, 14

01.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Prusa 15, 17, 18, 19, 21, 23

04.02.2019 (poniedziałek) – od 15.00

- ul. Hofmana, Lajkonika

05.02.2019 (wtorek) – od 15.00

- ul. Wyczółkowskiego, Tatarska, Focha

06.02.2019 (środa) – od 15.00

- ul. Młaskotów

08.02.2019 (piątek) – od 15.00

- ul. Malczewskiego

~~02.02.2019 (sobota) – od 10.00 – 14.00~~

09.02.2019 (sobota) – od 10.00

- ul. Prusa 25, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 37, 39

KS. JACEK BERNACIK

TEL. 12 424 43 61

✉ parafiasalwator@gmail.com

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 2-10

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 24, 26

1.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Kamedulska, Bruzdowa, Pajęcza, Rybna

2.02.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Lelewela 19

5.02.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 11-18

KS. ANDRZEJ WASILEWSKI-KRUK

12 424 43 65

✉ parafiasalwator@gmail.com

23.01.2019 (środa) - od 14.30

- ul. Emaus 19-57a

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-18.30)

- ul. Filarecka 17 ab

•ZAPROSZENIE • ZASPROSZENIE •

Szanowni Państwo,

Stowarzyszenie Miłośników Starego Salwatora serdecznie zaprasza w niedzielę 27 stycznia 2019 o godzinie 12.30 do Domku Grabarza na wernisaż wystawy obrazów Adama Pochopienia pt.: "Kołodnicy".

Kilka słów o artyście:

Adam Pochopień urodził się w Krakowie. Studiował na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie uzyskując dyplom w 1972 roku. Jest autorem projektów wnętrz min: Młodzieżowego Domu Harcerza w Krakowie, sanatorium Sana w Polanicy Zdroju, banku BGŻ w Tarnowie, biurowca Dolpasz we Wrocławiu, Banku Spółdzielczego w Tarnowie, projektu plastycznego Osiedla Barbary w Zabrze, projektu plastycznego Osiedla Prądnik Czerwony, projektu ekspozycji „Polsport” w Brnie.

Oprócz prac w zakresie projektowania wnętrz, ekspozycji wystawowych, zajmuje się malarstwem sztalugowym, ceramiką, rysunkiem i ilustracją. Wziął udział w około 350 wystawach indywidualnych i zbiorowych, między innymi: w Salonach Malarstwa BWA i TPSP w Krakowie, w Galerii Pryzmat, Sukiennice ZPAP w Krakowie, w Biennale Malarstwa w Bielsku-Białej, w Festiwalach Malarstwa Współczesnego w Szczecinie, w Galerii Stara Kordegarda w Warszawie, w Muzeum Stara Lubownia na Słowacji, w Galerii Fundacji Polska Japonia w Tokio w Japonii oraz w Niemczech. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych i galeriach Polski, Francji, Niemiec, Szwecji, USA, Ukrainy, Norwegii, Australii Chin i Japonii.

Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, Stowarzyszenia Marynistów Polskich oraz Prezesem Podgórskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Sztuk Wszelkich.

W 2001 r. otrzymał I nagrodę za projekt CHOCHOŁA STULECIA w konkursie organizowanym przez Teatr GROTESKA w Krakowie. W 2005 r. dostał II nagrodę w konkursie na „Projekt Smoka” organizowanym przez Gazetę Wyborczą w Krakowie. W 2013 roku został odznaczony przez Prezydenta Miasta Krakowa Jacka Majchrowskiego medalem Honoris Gratia.

sekretarz SMSS Anita Gawłowska

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

III NIEDZIELA ZWYKŁA

27 I 2019 r.

1. W dniu dzisiejszym kończymy w naszej archidiecezji Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

w poniedziałek – wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, kapłana i doktora Kościoła.

w wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek – wspomnienie św. Jana Bosko, kapłana.

w I piątek miesiąca – Msza św. dla dzieci o godz. 18.00. Spowiedź św. – 6.30. – 8.30., 17.00. – 18.30. Po mszy św. wieczornej Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w I sobotę miesiąca – ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO. Święto Matki Bożej Gromnicznej, po mszy św. poświęcimy świece. XXIII Dzień Życia Konsekrowanego. Porządek mszy św.: 6.30., 7.15., 8.00., 9.00. 17.00., 18.00. Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi rozpoczyna się o godz. 16.00. rozważaniem tajemnicy różańcowej, o godz. 16.30. – różaniec, o godz. 17.00. – msza św.

3. W naszej parafii dobiega końca wizyta duszpasterska czyli „kolęda”. Gdyby ktoś był nieobecny w domu w czasie kolędy, a życzyłby sobie, aby ksiądz był z wizytą duszpasterską, prosimy o zgłoszenie takiej prośby dzisiaj po mszy św. w zakrystii. Pragniemy wszystkim, z którymi spotkaliśmy się w tym roku serdecznie podziękować za gościnność, życzliwość i ofiarność, która w części przeznaczona jest na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Bratnią Pomoc Kapłańską dla księży chorych i starszych, misję, pomoc biednym i potrzebującym w naszej parafii. W intencji wszystkich, których odwiedziliśmy w czasie tegorocznej wizyty duszpasterskiej i wszystkich parafian będą odprawione w przyszłą niedzielę wszystkie msze św. o zdrowie, potrzebne łaski, błogosławieństwo Boże, opiekę Maryi, św. Jana Chrzyciela i bł. Bronisławy w Nowym Roku.

4. W dniu dzisiejszym na mszy św. o godz. 19.00. będzie uczestniczył nasz Parafialny Chór „SALVATOR”, a następnie po mszy św. odbędzie się koncert kolęd. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian i gości na koncert kolęd kończącego się okresu Bożego Narodzenia.

5. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Parafialny Klub Salwator

zaprasza na kolejne niecodzienne spotkanie. Naszym gościem będzie pan **prof. dr hab. lek. wet. Jerzy Niedziółka**

Temat wykładu:

„Zwierzęta a nasze zdrowie”

To ważny temat, z którym zapewne wielu z nas spotyka się na co dzień. Często, zwłaszcza ostatnio, słyszymy o epidemiach wśród zwierząt. Niepełne i niejasne informacje medialne budzą nasz niepokój. Mamy okazję usłyszeć wyjaśnienia i odpowiedzi na nurtujące nas pytania z ust wspaniałego specjalisty jakim jest Pan Profesor. Nie przegapmy jej.

Spotykamy się **w czwartek 31 stycznia o godz. 16.30** w „Salce pod plebanią”.

Do zobaczenia!!!

W piątek o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Wtenczas zaczyna się pasmo cichego męczeństwa; Bogu tylko wiadomo, ile dusza składa ofiar.

Kiedy w jednym dniu wieczorem czułam się tak źle, że myślałam, jak się dostanę do celi, wtem się spotykam z siostrą asystentką, która tłumaczy jednej z siostr dyrektorek, aby poszła do furty z pewnym poleceniem, ale gdy mnie zobaczyła, mówi do niej: Nie, siostra już nie pójdzie, ale pójdzie siostra Faustyna, bo bardzo pada.

Odpowiedziałam, że dobrze; poszłam i spełniłam dane polecenie, ale Bogu ono jest tylko wiadome. Jest to jedno zdanie z wielu.

Zdaje się nieraz, że siostra drugiego chóru to jest z kamienia, ale i ona jest człowiekiem, ma serce i uczucia... (1510)

Parafialne kolędowanie

Dzielenie się opłatkiem i kolędowanie – umacnianie wspólnoty

Opłatek (z łac. *oblatus* – "dar ofiarny") poza czasem Świąt Bożego Narodzenia może nic nie oznaczać, prócz wypieku z mąki i wody. Jednak pobłogosławiony przez kapłana staje się symbolem – symbolem pojednania i przebaczenia, znakiem przyjaźni i miłości, jest nawiązaniem do modlitwy Ojciec Nasz (*chleba naszego powszedniego...*), do Ostatniej Wieczerzy, kiedy Jezus dzielił się chlebem z Apostołami, ale także przypomina aby być jak chleb dobrym i jak chleb podzielny.

Każdy z nas potrzebuje oznak przyjaźni, poczucia wspólnoty, dlatego też spotkania opłatkowe mają swój głęboki sens.

Uroczysty charakter spotkaniom nadaje Ksiądz Proboszcz poprzez odpowiednią liturgię słowa: o narodzeniu Jezusa według Ewangelii św. Łukasza, intencje modlitewne, o których spełnienie prosimy słowami różańca. Na koniec modlitwa z błogosławieniem opłatków: „*Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich. Ty z miłości posłałeś na świat swojego Jednorodzonego Syna, który pod postacią chleba daje nam swoje Ciało jako pokarm i zadatek nieśmiertelności. Na pamiątkę Jego Narodzenia mamy dzisiaj zasiąść do wspólnego stołu i łamać się opłatkiem. Pobłogosław nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców i składać sobie wzajemnie świąteczne życzenia. Napełnij nasze serca życzliwością, miłością i pokojem, abyśmy codziennym postępowaniem potwierdzali to, co wypowiadać będziemy ustami. Spraw, abyśmy byli dla siebie nawzajem dobrzy jak chleb i kiedyś zgromadzili się na braterskiej uczcie w Twoim królestwie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen*”.

Dzieląc się tym pobłogosławionym Chlebem mamy sposobność do okazania życzliwości innym ludziom, a sami możemy zebrać zapas dobrych, szczerych słów na cały rok. Zapamiętajmy je i gdy będzie nam smutno i źle przypomnijmy sobie, że tak wiele ludzi dobrze nam życzy. Ten wielki dar życzliwości zabierzmy ze sobą i przekazujemy go innym, aby prowadził do pojednania, tak bardzo dziś potrzebnego Polakom.

Parafialne wspólnoty miały swoje oddzielne spotkania, ale są osoby należące nie tylko do jednej grupy i to one przenoszą życzenia i pozytywne emocje, dzięki czemu powstaje jedna wielka wspólnota – łańcuch ludzi dobrej woli, a jego ogniwami są Bractwo św. Anny, Zespół Charytatywny, Parafialny Klubu Seniora i Wspólnota Żywego Różańca”.

Kolędowanie to nieodłączna część opłatkowych spotkań. Śpiewanie kolęd w Święta Bożego Narodzenia wśród rodziny i najbliższych jest zwyczajem stwarzającym magiczną i niepowtarzalną atmosferę radości, poczucie wspólnoty i wzbudza mnóstwo pozytywnych emocji. Wspólne śpiewanie zbliża do siebie ludzi, sprawia, że znika odczucie osamotnienia. Jest głęboko zakorzenione w polskiej tradycji zwyczajem bożonarodzeniowym, choć zapewne przywędrowało z Zachodu już w czasach średniowiecza (XV wiek). Zaczęto tłumaczyć pieśni łacińskie i czeskie na język polski. Za przysłowiowy „złoty wiek polskich kolęd” uważa się przełom XVII i XVIII wieku, kiedy doszło do znacznego wzrostu popularności pieśni bożonarodzeniowych. Wszystkie kolędy niezależnie od wieku, w którym powstały opowiadają o narodzinach Chrystusa oraz o doniosłości tego wydarzenia i jego znaczeniu dla wszystkich chrześcijan.

Na wszystkich spotkaniach wspólnie podtrzymywaliśmy tę wielowiekową tradycję, śpiewając i te nastrojowe jak „Cicha noc” (powstała 200 lat temu), „Lulajże Jezuniu” i te wesołe jak „Przybieżeli do Betlejem” czy „Dzisiaj w Betlejem”.

Ten dobry czas naszych spotkań Bractwa św. Anny, Zespołu Charytatywnego, Parafialnego Klubu Seniora, Wspólnoty Żywego Różańca” niech pozostanie w naszych sercach wraz z Bożym błogosławieństwem: „**Podnieś rękę Boże Dziecię, błogosław Ojczyznę miłą, w dobrych radach, w dobrym bycie wspieraj Jej siłę Swą siłą**”.

Barbara Skrzyńska

fot. E. Wiatr, D. Lalik, A. Kajda, J. Michałowski